

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. május 5-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Deutsche Telekom AG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-543/09. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Elektronikus hírközlés — 2002/22/EK irányelv — A 25. cikk (2) bekezdése — 2002/58/EK irányelv — 12. cikk — Tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtása — A telefonszámokat kiosztó vállalkozás számára előírt azon kötelezettség, hogy a harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokában lévő adatokat más vállalkozásoknak továbbítsa)

(2011/C 194/05)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Deutsche Telekom AG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

A következők részvételével: GoYellow GmbH, Telix AG

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesverwaltungsgericht — Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) 25. cikke (2) bekezdésének, valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.) 12. cikkének értelmezése — Telefonkönyv-szolgáltatások nyújtása — Az előfizetőkhez telefonszámot rendelt vállalkozással szemben előírt azon kötelezettség terjedelme, hogy egyetemes telefonkönyv kiadása vagy egyetemes tudakozószolgáltatás nyújtása céljából valamennyi releváns adatot bocsássa más vállalkozások rendelkezésére — Harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozó adatok

Rendelkező rész

1. Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) 25. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a végfelhasz-

nálókhoz telefonszámot rendelő vállalkozásokat arra kötelezi, hogy nemcsak a saját előfizetőikre vonatkozó adatokat, hanem a harmadik vállalkozások előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő adatokat is bocsássa azon vállalkozások rendelkezésére, amelyek tevékenysége a nyilvánosan elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatás nyújtásából áll.

2. Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a nyilvános telefonkönyveket megjelentető vállalkozásokat arra kötelezi, hogy a más telefonszolgáltatók előfizetőire vonatkozóan birtokukban lévő személyes adatokat bocsássa valamely harmadik vállalkozás rendelkezésére — amely harmadik vállalkozás tevékenysége nyomtatott vagy elektronikus telefonkönyvek megjelentetéséből, vagy ezen telefonkönyveknek tudakozószolgáltatón keresztül való hozzáférhetővé tételéből áll —, anélkül hogy ezt az adattovábbítást az előfizetők újabb hozzájárulásától tenné függővé, amennyiben egyrészt az előfizetőket az adataiknak nyilvános telefonkönyvben való első feltüntetése előtt tájékoztatták a feltüntetés céljáról, valamint arról a tényről, hogy ezeket az adatokat közölhetik valamely másik telefonos szolgáltatóval, másrészt ha biztosítják, hogy az említett adatokat a továbbításukat követően kizárólag arra a célra fogják felhasználni, amely célra az adatoknak az első megjelentetés céljából való gyűjtése történt.

⁽¹⁾ HL C 80., 2010.3.27.

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. május 12-i ítélete (az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Enel Maritsa Iztok 3 AD kontra Direktor „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto” NAP

(C-107/10. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — HÉA — 77/388/EGK irányelv és 2006/112/EK irányelv — Visszatérítés — Határidő — Kamatok — Beszámítás — Az adósemlegesség és az arányosság elve — Bizalomvédelem)

(2011/C 194/06)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad

Az alapeljárás felei

Felperes: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Alperes: Direktor „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto” NAP

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Administratíven sad Sofia-grad — A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 18. cikke (4) bekezdésének és a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.) 183. cikke első bekezdésének értelmezése — A HÉA-különbözet visszatérítésére vonatkozó kötelező határidő, amelynek leteltétől számítják az adóalanyok járó kamatokat — Az e számítás során bekövetkező nemzeti jogszabály-módosítás, amely előírja, hogy adóellenőrzés esetén a számítás az adóellenőrzést lezáró adóhatározat meghozatalának napjától történik — Ésszerű határidő — Annak lehetősége, hogy a HÉA-különbözet visszatérítése az adóalany adótartozásainak a visszatérítendő összegbe való beszámítása útján történjen — Az adósemlegesség és az arányosság elve

Rendelkező rész

1. A 2006. december 19-i 2006/138/EK tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 183. cikkét a bizalomvédelem elvével összefüggésben akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely visszamenőleges hatállyal írja elő azon határidő meghosszabbítását, amelyen belül a hozzáadottértékadó-különbözetet vissza kell téríteni, amennyiben e szabályozás az adóalanyt a szabályozás hatálybalépése előtt megillető azon jogától fosztja meg, hogy a számára visszatérítendő összeg után késedelmi kamatot kapjon.
2. A 2006/138 irányelvvel módosított 2006/112 irányelv 183. cikkét az adósemlegesség elvével összefüggésben akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely szerint a hozzáadottértékadó-különbözet rendszerinti visszatérítési határideje, amelynek lejártával a visszatérítendő összeg után késedelmi kamatot kell fizetni, adóellenőrzési eljárás megindítása esetén meghosszabbodik, ami azt vonja maga után, hogy e kamatot csak ezen eljárás befejezésének napjától kell megfizetni, noha a különbözetet már átvitték a felmerülési időszakot követő három adómegállapítási időszakra. Nem ellentétes viszont az említett rendelkezéssel, ha e rendszerinti határidőt 45 napban határozzák meg.
3. A 2006/138 irányelvvel módosított 2006/112 irányelv 183. cikkét akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a hozzáadottértékadó-különbözetet beszámítás útján térítik vissza.

(¹) HL C 134., 2010.5.22.

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. május 12-i ítélete (a Kammergericht Merlin (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts kontra JPMorgan Chase Bank NA, Frankfurt Branch

(C-144/10. sz. ügy) (¹)

(Joghatóság polgári ügyben — A 44/2001/EK rendelet 22. cikkének 2. pontja és 27. cikke — A székhely szerinti állam bíróságának kizárólagos joghatósága a társaság szervei határozatának érvényességére vonatkozó jogviták tekintetében — Terjedelem — Szerződés semmisségének megállapítására irányuló, közjogi jogi személy által benyújtott, a szervei e szerződés megkötésére vonatkozó határozatainak állítólagos érvénytelenségére alapított kereset — Perfüggőség — A később indított perben eljáró bíróság eljárás felfüggesztésére vonatkozó kötelessége — Terjedelem)

(2011/C 194/07)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Kammergericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Alperes: JPMorgan Chase Bank NA, Frankfurt Branch

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Kammergericht Berlin — A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) 22. cikke 2. pontjának és 27. cikkének az értelmezése — A székhely szerinti állam bíróságának kizárólagos joghatósága a társaság szervei határozatának érvényességére vonatkozó jogviták tekintetében — E kizárólagos joghatóságra vonatkozó szabály alkalmazhatósága valamely szerződésnek az egy közjogi jogi személy által benyújtott, a szerveinek e szerződés megkötésére vonatkozó határozatai állítólagos érvénytelensége okán történő semmisségének megállapítására irányuló keresetre.

Rendelkező rész

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 22. cikkének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy olyan jogvitára nem alkalmazandó, amelynek keretében valamely társaság azzal védekezik, hogy valamely szerződés a szervei által meghozott, a jogügylet megkötését eredményező határozatoknak a létesítő okirat megsértése miatti érvénytelensége miatt vele szemben hatálytalan.

(¹) HL C 148., 2010.6.5.